No. 3086 | Woensdag 6 September 1939 | 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

HOE DE LANDEN BEWAPEND ZIJN?

In een proclamatie welke Hitler Zondag hield voor het Duitse volk en leger, sprak hij de hoop uit, dat het leger binnen enkele weken in Polen klaar zou zijn; de vestinggordel in het Westen, aldus Hitler, is honderd maal sterker als het westfront tijdens de grote wereldoorlog. Na met Polen afgerekend te hebben, zou het gehele leger dan tegen het westen kunnen opereren.

Maar daar zal Duitsland dan staan voor de Maginotlinie, welke ook 100 maal sterker is als het Franse front in de wereldoorlog.

Zowel de Duitse Siegfried- als de Franse Maginotlinie zijn effecten van de geweldige bewapeningswedloop der volkeren.

We hebben indertijd reeds cijfers gegeven van de kosten. In 1939 werd als volgt daarvoor uitgegeven:

Duitsland: 50 millioen gulden om de twee dagen.

Engeland: 50 millioen gulden om de drie dagen.

Japan: 50 millioen gulden om de vier dagen.

Rusland 150 à 200 millioen gulden om de vijf dagen.

Frankrijk: 50 millioen gulden per week, terwijl de gehele wereld per dag 100 millioen gulden aan bewapening uitgaf.

Met het geld dat Duitsland dit jaar aan bewapening uitgaf zou het aan ieder gezin in zijn land een auto kunnen geven.

Frankrijk had van de kosten van zijn militaire begroting voor ieder pasgeboren kind een spaarbankboekje met 90.000 francs kunnen reserveren.

Engeland had om zijn nieuwe recruten aan te kleden een stuk stof nodig waarmee de afstand van Londen New-York bedekt zou kunnen worden.

Wanneer men de duizelingwekkende cijfers leest die dit jaar door de verschillende mogendheden voor bewapeningsdoeleinden zijn uitgegeven, dan kan men gerust zeggen, dat de oorlog op financieel gebied reeds in volle gang was.

Duitsland gaf in 1939 voor zijn bewapening reeds meer uit dan in 1915 toen dat land zich volop in de wereldoorlog bevond. De volledige cijfers werden weliswaar niet gepubliceerd, maar de „Foreign Policy Association" raamt deze uitgaven voor het afgelopen jaar op 4400 millioen dollar. Na de bezetting van Oostenrijk, Bohemen en Moravië zijn de 5 milliard dollar ver overschreden.

Engeland heeft minstens 5.600.000.000 gulden voor haar bewapening besteed. Dit is het cijfer dat John Simon in April van dit jaar genoemd heeft en ongetwijfeld is 't daar niet bij gebleven.

Frankrijk heeft minstens 3.000.000.000 gulden uitgegeven voor datzelfde doel.

De oorlogsbegroting van Sovjet-Rusland bedroeg meer dan 40.000 millioen Roebel, hetgeen overeenkomt met een bedrag van 15.000 millioen gulden.

Met dit bedrag zou men iedere dag 100 millioen mensen eten kunnen geven. Voor het bedrag dat Frankrijk dit jaar voor bewapeningsdoeleinden uitgaf, zou men een millioen huizen kunnen bouwen, alle voorzien van een aardige tuin; of anders uitgedrukt: Frankrijk zou iedere nieuwe wereldburger die binnen haar grenzen het levenslicht aanschouwt een spaarbankboekje met 90.000 francs kunnen schenken.

Vanzelfsprekend zullen voor de huidige werkelijke oorlogstoestand deze cijfers misschien wel met 100% vermeerderd worden.

Waar komt het geld vandaan?

De vraag rijst thans waar haalt men het geld van vandaan voor deze nutteloze uitgaven?

Het benodigde geld voor deze waanzin van het moderne mensdom moet evenals tijdens de wereldoorlog verkregen zijn uit verhoogde belastingen, leningen en uit een inflatie.

We herinneren ons nog hoe de grote economen van naam in Augustus 1914 hadden uitgerekend dat de oorlog niet langer zou duren dan drie maanden, maar toch zeker niet meer dan vier maanden! Hoe kon dat? Wel, omdat de economisten geen rekening gehouden hadden met het feit dat de bankbiljettenpers aan het draaien werd gezet en dat er schulden worden aangegaan die nooit betaald worden.

In Frankrijk kregen we de ene devaluatie na de andere, totdat de Franse franc eindelijk een peil bereikte van ongeveer een tiende gedeelte van haar vooroorlogse waarde.

Frankrijk staakte de betaling van haar schulden aan Amerika en Amerika heeft thans nog 500 milliard francs te vorderen als rest van tijdens de wereldoorlog geleende gelden.

Duitsland ging volslagen bankroet: heel het economische leven was ontwricht.

En deze geschiedenis zal zich nu weer gaan herhalen. Ja, het zal nog erger worden: want de financiële toestand, waarin Duitsland zich thans bevindt, vertoont al zeer veel overeenkomst met de situatie, waarin Duitsland verkeerde toen het gedwongen werd om de smadelijke vrede te aanvaarden. En nu komt daar de nieuwe oorlog bij!

Duitsland heeft het nog zo lang kunnen uithouden, omdat de kunst om een faillissement te verbergen thans veel meer geraffineerd is dan in 1918. Door een zeer vernuftig uitgedacht systeem van controle op de binnenlandse en buitenlandse betalingsmiddelen heeft men het zover weten te brengen dat het financiële apparaat tot nu toe draaien bleef. De aankoop van buitenlandse producten speciaal van petroleum, koper en koffie ondervond de grootste moeilijkheden omdat er vrijwel geen goud meer voorradig was. Hitler heeft het zelf onomwonden gezegd: „Exporteren of sterven."

Drie mogelijkheden.

Enige tijd geleden schreef men dat om uit deze benarde positie te geraken, er drie mogelijkheden waren.

Een z.g. bliksem-oorlog voeren, in een kort snel tempo trachten zijn tegenstanders te vernietigen. Dat zou een wanhoopsdaad zijn. De wereld is nog niet bekomen van de wonden die de grote oorlog van 1914—1918 zowel bij overwinnaars als bij overwonnenen geslagen heeft. Een nieuwe oorlog zou de zelfmoord van Europa en een vernietiging der beschaving betekenen.

Een voortzetten van de huidige fantastische uitgaven om medemensen, onschuldigen, vrouwen en kinderen te vernietigen is even misdadig tegenover de mensheid van heden en van het nageslacht.

Blijft nog de derde mogelijkheid: dat de regeerders van alle volkeren tot het inzicht komen, dat de moderne bewapening enorm veel geld kost en spoedig weer verouderd blijkt, zoals Mussolini gezegd heeft, en een gemeenschappelijke basis vinden voor een duurzame vrede. Er moet een einde komen aan deze wedloop die met de dood is aangegaan, die per slot van rekening moet eindigen in een algemene catastrophe of wereldrevolutie.

Is de Duitse aanval op Polen een poging geweest om door middel van de eerste mogelijkheid uit de impasse te geraken?

We moeten afwachten, wat de huidige Europese oorlog brengen zal.

We hopen althans dit, dat ze tot gevolg zal hebben, dat men luisteren zal naar de stem van den Paus in Rome, die een weloverwogen poging heeft gedaan om de wereldvrede te redden en de vrede van Christus te herstellen in Christus' Rijk.

Moge de smeekbede van millioenen in vervulling gaan: Da pacem Domine in diebus nostris — Geeft vrede Heer in onze dagen, een vrede die de wereld niet schenken kan en waaraan de hele wereld behoefte heeft.

RULE BRITTANIA

Wel bijzonder actueel is thans geworden het onlangs verschenen boek „Onrustige Oceanen", waarin de bekende Engelse marine-schrijver Edwards zich de vraag stelt of zijn vaderland nog steeds de drietand van Neptuun stevig in de hand heeft en de zeeën beheerst — zoals het zo trots klinkt in het lied „Rule Brittania, rule the waves!"

Overste Kenneth Edwards heeft zich naam gemaakt door het schrijven van verschillende marineboeken en als vast medewerker voor marine-aangelegenheden van de „Sunday Times".

Zijn laatste pennevrucht is zeker het belangrijkste boek, dat na de wereldoorlog in Engeland verscheen en aan de Engelse vloot en haar taak gewijd is.

Daarvan neemt hij alle moeilijkheden onder de loupe, waarmee deze vloot te kampen zou hebben bij elke denkbare combinatie — in de Middellandse Zee, de Noord- en de Oostzee, en in de Stille Oceaan. Een conflict met Amerika en een strijd in de Atlantische Oceaan met dit land als tegenstander acht hij, terecht, voor zijn generatie uitgesloten.

De Nachtmerrie van Engeland.

Hij leeft nog in de traditionele mening, dat alleen de zeeslagen de loop der geschiedenis bepalen en dat de vlootpolitiek beslist over oorlog of vrede. Dit lijkt wat eenzijdig, al is het bij een marineman begrijpelijk. Alexander de Grote vernietigde het Perzische wereldrijk met zijn leger zonder ooit slag te leveren met deszelfs vloot.

Hij had trouwens helemaal geen vloot en zijn verbindingslijnen waren weerloos aan de Perzische vloot overgeleverd. Maar geheel onverwacht stak hij met zijn leger op koopvaardijschepen de Dardanellen over en veroverde achtereenvolgens van de landzijde de basissen der Perzische vloot, te beginnen met Halycernassos.

Daarop volgde Tyrus en tenslotte Egypte en toen had „de olifant de walvis" verslagen, de generaal zonder vloot had de drietand van Neptuun uit de hand der Perzische admiraals gewrongen.

Dat dit feit op heden nogmaals mogelijk lijkt — zij het natuurlijk in een geheel andere vorm — is juist de nachtmerrie van overste Edwards en zijn landgenoten en het verklaart goeddeels de politiek, die Engeland op heden volgt, wel volgen moet. Want het gaat om „to be or not to be"!

Zoals Koning George en Chamberlain Zondag in verschillende radiozenders, zowel aan hun eigen volk als aan het Duitse volk mededeelden, is begonnen om het recht, de beschaving en de kleine Staten te redden.

En het grootste deel van de wereld zal gaarne toegeven, dat dit schone doel door de Engelse politiek grotelijks gediend wordt, maar een nuchter toeschouwer kan zich toch niet onttrekken aan de indruk, dat dit eventuele oorlogsdoel ten nauwste samenvalt met de verdediging der Engelse belangen.

Als zeeman is de Engelse overste veel te rondborstig en te naïef om zich in idealistische beschouwingen te verliezen. Hij zegt doodnuchter en eerlijk:

„De allereerste taak van de Britse vloot is de mogelijkheid open te houden om Duitsland en zijn bondgenoten te kunnen blokkeren. Op de dag, dat Duitsland ongevoelig zou zijn geworden voor de gevolgen van een blokkade, zou onze vloot verslagen **zijn zonder slag te hebben geleverd.**"

Daarom moet volgens den overste Engeland elke expansie van Duitsland in Noord-Oostelijke en Zuid-Oostelijke richting met geweld beletten — duidelijker kan men het moeilijk zeggen. Want dit is noodzakelijk om te voorkomen, dat Duitsland zich immuun zou maken voor ene blokkade!

Het vraagstuk bij uitnemendheid, dat dit boek telkens weer onder een ander aspect behandelt, is dan ook: „is de blokkade van Duitsland, respectievelijk van de asmogendheden, op heden nog mogelijk?"

Duikboten en Vliegtuigen.

Edwards behandelt dit vraagstuk zo veelzijdig, dat hij zich zelfs de vraag stelt: „is 'n gecombineerde blokkade, door duikboten en vliegtuigen, van Engeland op heden misschien ene mogelijkheid, waarmee wij rekening moeten houden!"

Hij begint met de grote kwetsbaarheid van Engeland voor een blokkade vast te stellen. Dagelijks moet zijn land bijv. 50.000 ton levensmiddelen invoeren, waarvoor gemiddeld 15 schepen de Britse havens moeten binnenlopen. Om deze tegen duikbootaanvallen uit de lucht zo veilig mogelijk convooien moeten varen. Om tegen aanvallen uit de ucht zo veilig mogelijk te zijn, zullen zij zich echter juist moeten verspreiden.

Men kan nu eenmaal niet tegelijk het een en het ander doen. Op de koopvaardijschepen kan men geschut plaatsen, maar dan is het direct weer de vraag of neutralen deze koopvaarders in hun havens zullen toelaten. De schepen en zelfs ook maar alle convooierende oorlogsschepen van behoorlijke luchtafweerbatterijen te voorzien, is geen kleinigheid.

Bovendien schuilt er voor Engeland nog een ernstige bedreiging in de combinatie van een kruiser van het type „Deutschland" met een paar duikboten. Dit snelvarende pantserschip in zakformaat, met een onwaarschijnlijke actieradius, kan in zijn eentje een paar convooierende kruisers in de grond schieten en het convooi uit elkaar. De duikboten kunnen er dan verder mee afrekenen.

De Angst der Admiraliteit.

Zo groot is de vrees van de Admiraliteit voor deze nieuwste combinatie, dat in September, verleden jaar het bericht, dat de „Deutschland" vanuit Vigo was uitgelopen en een paar duikboten vanuit Tanger, onvoldoende was om de slagkruiser „Hood" — een van de drie Engelse slagschepen, die het in alle opzichten met het Duitse slagschip in zakformaat kan opnemen — die in Gibraltar lag, het bevel te doen toekomen de Duitsers te „schaduwen".

Vier-en-twintig uur later stelde de „Hood" vast, dat de Deutschland bij Kaap Finisterre uit een tankboot olie overnam.

De „Hood" had de opdracht om, zou er een conflict uitbreken, het gevaarlijke Duitsche panterschip onmiddellijk te vernietigen en men mag het lot zegenen, dat de Hood geen commandant aan boord had, die dit maar op eigen houtje deed als Nelson met de Deensche vloot voor Kopenhagen.

Of vanaf dit ogenblik de „Hood" de Duitser nooit meer kwijt geweest is, verhaalt de Engelse overste niet. Vermoedelijk is dit wel het geval geweest, anders had de Duitse commandant wel met zijn radio of zijn kanonnen iets over „hinderlijk volgen" gezegd.

Wel rekent hij uit, wat in een mogelijke oorlog, die helaas thans tot werkelijkheid is geworden, het Engeland zal kosten om een dergelijk gevaar, verveelvoudigd, te neutraliseren. Want niet alleen de invoer, ook de uitvoer van Engeland moet mogelijk blijven — de laatste om de eerste te kunnen betalen.

Hij gelooft niet, dat het meer mogelijk is alle verschillende routes door convooischepen te doen beveiligen en concludeert, dat er dus maar een paar zullen moeten vervallen. Want tot in de Westelijke helft van de Atlantische Oceaan en tot ver ten Zuiden van de Kaap-Verdische eilanden zal geen schip veilig zijn als het zonder geleide of buiten convooi vaart. In de Rode Zee en de Golf van Aden al evenmin — en vermoedelijk zal de Indische Oceaan ook wel niet zo ijselijk veilig zijn, maar daar rept de Brit niet van.

Sterker of zwakker?

De Engelsman meent zijn land te dienen met front te maken tegen de officiële verzekeringen, en de niet-officiële van Churchill, dat de Engelse vloot sterker is dan ooit te voren.

De Engelse handelsvloot, die als een integrerend deel van de oorlogsvloot beschouwd wordt, is 2 millioen kleiner dan in 1914. Bij de oorlogsvloot is er een geweldig tekort aan moderne torpedojagers, de duiveltoejagers van de convooidienst. In April had men slechts een 100 mderne jagers ter beschikking tegen de 500 aan het einde van de wereldoorlog. Tijdens het met Italië dreigende conflict om Abessynië waren alle jagers bij de Middellandse Zee vloot en was de Home-Fleet practisch zonder. De ene, verouderde, die ze ter beschikking overhield, deed dienst als tender — om lieden van en naar de schepen te halen en te brengen.

Hoewel de afweer tegen duikboten op heden over allerlei nieuwe vindingen beschikt, en in de laatste maanden zeker flink aan uitbreiding is gewerkt, lijkt het er toch niet in de verste verte op, dat de Britten drieduizend en achthonderd vaartuigen tegen deze terbeschikking hebben — vaartuigen, die uitsluitend op duikboten „visten" — zoals in 1918.

Deze en andere beschouwingen omtrent de krachtsverhoudingen op zee, zullen echter dezer dagen aan de praktijk getoetst worden.

NAAR DE NIEUWE GEMEENSCHAP.

Elke gemeenschap is de mens
Vermenigvoud:
Zij dan de band van mens tot mens
Zo hecht als goud.

Z. K. H. Prins Bernhard als gelukkig vader met beide kinderen de prinsesjes Beatrix en Irene. Foto door H. M. de Koningin genomen, de eerste opname van H.M. welwillend voor publicatie ter beschikking gesteld.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Zoals verwacht werd, hebben zich ook Engeland en Frankrijk Zondag opgemaakt om de oorlogstoestand met Duitsland af te kondigen.

Vroeg in de morgen hadden beide landen nog eens weer, nu in de vorm van een ultimatum de eis aan Duitsland van Zaterdag herhaald om onmiddellijk zijn troepen uit Polen terug te trekken en de vijandelijkheden te staken. Toen daarop, zoals verwacht werd, geen en na de verstreken tijd, een absoluut weigerend antwoord kwam, stelden beide landen zich met Duitsland op voet van oorlog.

In verschillende redevoeringen hebben zowel de Koning van Engeland als Minister president Chamberlain en ministerpresident Daladier de reden ontvouwt van dit optreden der grote mogendheden.

Het gaat niet tegen Duitsland, het gaat niet om Danzig, maar het gaat tegen Hitler en het Nationaal Socialisme.

In zijn rede wees de Koning van Engeland op de ernst van het ogenblik, nu velen voor de tweede maal in hun leven in de oorlog staan. Steeds heeft Engeland gepoogd om de vrede te bewaren, maar het is niet mogelijk geweest, daar men stond tegenover een man die iedere culturele orde wil vernietigen; die vrij gesloten contracten niet houdt en de souvereiniteit van andere staten in gevaar stelt; steunend op de primitieve leer dat macht recht is. Wanneer dit beginsel over de wereld heersen gaat, dan vallen we weer terug in de slavernij, dan is het gedaan met de vrijheid van de volken.

En om dit te voorkomen staat Engeland nu in de oorlog en deed de Koning een oproep tot het volk om rustig, vast en één te zijn.

Nog duidelijker sprak Chamberlain in een rede gericht tot het Duitse volk zelf. Chamberlain schijnt er dus nog wel van overtuigd te zijn, dat in Duitsland toch nog wel naar buitenlandse radioberichten geluisterd wordt, niettegenstaande de gevangenisstraf welke de Nazis op dit luisteren hebben gezet.

Er is geen strijd, zeide Chamberlain, tegen het Duitse volk, maar tegen de Duitse regering. Chamberlain stelde nog eens eerst recht tegenover de bewering van Hitler, dat Polen en Engeland eerst Donderdag kennis kregen van Duitsland's eisen uit de radio en dat toen een vertegenwoordiger uit Polen kwam om te onderhandelen, Duitsland reeds Vrijdagmorgen vroeg Polen was binnengerukt; dit is geen onderhandelen maar dictaat, zeide Chamberlain.

Waarom Engeland zich nu met deze Duits-Poolse kwestie bemoeit? Engeland heeft toch geen belangen in het Oosten en Hitler heeft gezegd, dat hij geen belangen in het Westen heeft. Zeker, maar er is geen mens in Engeland, die nog enig geloof heeft in Hitler's woorden.

Hitler heeft beloofd het Larnopact te houden; hij heeft het gebroken.

Hij beloofde Oostenrijk niet te annexeren; hij heeft tóch gedaan.

Hij beloofde Tsjecho Slowakije niet bij het Rijk te zullen inlijven. Hij heeft er zich niet aan gehouden.

Hij heeft gezegd dat hij geen verdere territoriale eisen had in Europa. En nu wil hij Danzig en de corridor.

Hij heeft immer gezegd dat hij de eeuwige vijand was van het bolsjewisme. Hij heeft er nu vriendschap mee gesloten.

Zijn woord, aldus Chamberlain, is nog niet het papier waard, waar het op geschreven staat.

Nogmaals herhaalt Chamberlain, gaat onze strijd niet tegen het Duitse volk, maar tegen een tyrannieke en meinedige regering, die niet alleen zijn eigen volk verraden heeft, maar ook de cultuur van het avondland.

Deze rede van Chamberlain werd Maandagmorgen door middel van vliegtuigen in 6 millioen exemplaren over Duitsland verspreid.

Ook Hitler heeft een rede gehouden voor het Duitse volk en met geen woord geantwoord op de zware beschuldigingen van Chamberlain ;Hitler had niets anders voor zijn waarom van de oorlog, als de verklaring van de omsingelingspolitiek van Engeland.

Voor de publieke opinie staat zeker de houding van Chamberlain op een veel hoger standpunt en dit is des te merkwaardiger daar in de kwestie Danzig, ettelijke maanden geleden, Duitsland zeker een grote voorsprong had.

Noch in Engeland, noch in Frankrijk was men toen er erg enthousiast over, dat men eventueel om Danzig de wereldoorlog zou moeten ontketenen. In September verleden jaar wilde geen enkel volk vechten, maar als Engeland en Frankrijk klaar geweest waren en hun leidende staatslieden hadden toegeslagen, dan hadden zij hun volken, Amerika en ook nog de wereldopinie achter zich gehad. Tsjechoslowakije en Benes waren toch favoriet — dank zij ene propaganda, die eerst achteraf goeddeels ontzenuwd zou worden.

Maar met Danzig stond het wel heel anders. In de eerste plaats, omdat Hitler niet Polen zelf wilde inpalmen en zelfs niet Gdynia. En de publieke opinie wist wel, dat de schepping van de vrijstaat Danzig een monsterlijke dwaasheid was.

De Fransman Raymond Recouly, schrijft in het Franse weekblad Gringoire:

„Het zou ongetwijfeld moeilijk zijn een oplossing te vinden, die nog meer onsamenhangend was, nog absurder, nog meer in strijd met het gezond verstand, de logica en de rede, dan de stichting van dit miniatuur staatje, zogenaamd een vrije stad, die met het kleine grondgebied er om heen ene enclave vormt in een provincie, die andermaal Pools geworden is.

Als men bij voorbaat meningsverschillen en twist had willen uitlokken, had men niet anders kunnen handelen. Hiermede plaatst men een dynamietpatroon in de moeizaam door de onderhandelaars in elkaar getimmerde constructie".

Raymond Recouly, zegt dat voor alles hiervan de schuld „ligt bij Lloyd George die, tot ons ongeluk en dat van Engeland, op dat ogenblik de woordvoerder van het almachtige Albion was. De man van Wales, een verwarde, opgewonden geest, veranderlijk, maar nog meer onwetend, vol verdordelen en tegenstellingen, haatte hij uit 't diepst van zijn hart het Polen, dat geboren werd en gedurende de onderhandelingen heeft hij daarvan telkens weer de meest doorslaande bewijzen gegeven.

Waarin vond deze moeilijk te verklaren haat zijn oorzaak?

Jules Cambon, de bekende Franse diplomaat, gaf den journalist daarvan op zijn vraag de volgende verklaring: „Ik heb dikwijls over dit vreemde probleem nagedacht. Daar moet in die haat iets religieus zijn geslopen, een stevig overblijfsel van protestantse woede tegen een land, dat het ongeluk heeft tot in merg en nieren katholiek te zijn. Vergeet toch niet, dat Lloyd George een vurig non-conformist is, en om zo te zeggen met de moedermelk de haat tegen het pausdom en de katholieke kerk heeft ingezogen. Daar komt nog bij, dat allerlei lieden uit zijn omgeving hem hebben aangepraat, dat Duitsland zo spoedig mogelijk weer op de been moet worden geholpen, wil men het Europese evenwicht herstellen. Daar heeft hij al zijn krachten aan gewijd".

Jules Cambon meent verder nog, dat men Polen Danzig had moeten afstaan, daar het deze stad „reeds sedert eeuwen begeerde" en ze omgeven was door gebied, door Polen bewoond, terwijl het die stad bovendien als zeehaven nodig had.

Wij kunnen hierbij opmerken, dat Polen sedert Gdynia heeft „gemaakt door de Weischsel nog een mond te geven, via een kanaal, en dat Polen met een vrijhaven in Danzig even goed geholpen was geweest. In geval van oolog zijn beide havens trouwens binnen het uur onbruikbaar voor Polen. Hongarije kreeg sedert van Italië in Fiume een vrijhaven; Bulgarije hunkert naar een haven in Dedeagatsj en een vrijhaven in Saloniki en Zwitserland heeft helemaal geen zeehaven en exporteert toch naar alle landen der wereld.

De Franse journalist erkent, dat Danzig een zuiver Duitse stad is. Maar merkt hij op, dat zijn Hermanstadt en Cronstadt in Transsylvanië ook en toch waren ze vroeger Hongaars en zijn ze nu Roemeens. Wat alleen maar bewijst, dat het dogma der zelfbeschikking — door de Franse revolutie afgekondigd, door president Wilson opnieuw bevestigd, maar door de Oude Moederkerk veroordeeld! — onzin is en de consequente toepassing ervan uitsluitend ten bate van de overwinnaars en ten nadele der overwonnenen alleen maar ellende kan baren. Ellende, waar wij nu midden in zitten, daar Herr Hitler nu „op zijn manier" orde op de zaken heeft willen stellen. Waarbij hij zich van enig geschreven recht minder dan niets aantrekt en ten slotte het recht van de sterkste alleen de doorslag zou geven. Waar dit bij de vaststelling van de status van Danzig te Versailles practisch ook het geval geweest is — al zou Lloyd George dan nog wat ten gunste van Duitsland gedaan hebben gekregen — oogst Europa op heden slechts, wat mannen gezaaid hebben, die van een vrede op de basis van christelijke liefde en rechtvaardigheid helemaal niets moesten hebben. Reden, waarom de staatslieden van Engeland en Frankrijk reeds tijdens de wereldoorlog Italië zwart op wit hadden gegeven, dat de Heilige Stoel in geen geval bij de vredesonderhandelingen zou worden toegelaten! Europa sloot nog eens zo'n vrede — die van Westphalen, na de godsdienstoorlogen. Ze is ook bekend onder de naam van die van Munster en Osnabrück. Daar was wel een pauselijk legaat aanwezig, maar men kwam binnenkamers overeen geen rekening te houden met wat hij zei! Ook die vrede is Europa niet al te best bekomen. Want het bleef met een in twaalfhonderd souvereiniteiten verbrokkeld Duitsland zitten! „Vrede en gerechtigheid gaven elkaar (daar al evenmin) de kus" als te Versailles!

NAAR DE NIEUWE GEMEENSCHAP.

God schiep de wereld en den mens
tot slot,
En droomde schoner nog de
maatschappij..
Het mocht niet zijn, maar Gij zijt
ons nabij
Als wij Uw dromen verder dromen,
God!

EMMASTAD.

RADIO SURPRISE TELEGRAMMEN.

Volgens mededeling van Radio-Holland is het thans gewenst, radio surprise telegrammen zo vroeg mogelijk liefst een week te voren, aan te bieden, ten einde van bestelling op de gewenste datum verzekerd te zijn.

Telegram Afdeling.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Hockey.

Donderdag, 7 September a.s. 7e seriewedstrijd; aanvang 4.40 n.m. precies.

WIT v. Manen
Meyeringh Mevr. de Nieuwe
Mevr. Zaalberg Funke Bakker
Altena v. Beveren Breedveld Brepols
v. Mourik Broekman

Zaalberg Mevr. Brepols Bunte
Hartgers Kuipers
Mej. den Boef Janknegt
Mej. Struving
Mevr. v. Mourik Broekman v. Gogh
Soederhuizen

ROOD

Reserves wit : Broek, Deelen
Reserves rood: Geudeker, Mevr. Brepols
Scheidsrechters: Lotman; de Boer

Alle spelers worden verzocht stipt op tijd aanwezig te zijn.

De Commissie.

Korfbal.

Heden gaan we weer met frisse moed aan de korfbaltraining beginnen Naast de gewone training zal deze keer ook aandacht besteed worden aan speltactiek en beste opstelling der vakken. In verband hiermede is een grote opkomst nodig om zo mogelijk onderling een partijtje te spelen.

Ook niet korfballers, die eens met het spel kennis willen maken, zijn welkom.

De Commissie.

Hierdoor wordt bekend gemaakt, dat vanaf heden de ferry op Negropont niet meer zal aanleggen achter de school, doch aan het opgespoten terrein achter de Directeurswoning, nabij de Bernhard Pier.

Deze nieuwe aanlegplaats is bereikbaar:

per auto vanaf e Dam Negropont voor wandelaars ook langs het gymnastiek-lokaal.

De dienstregeling der ferry blijft ongewijzigd.

Afdeling Personeel.

CURACAO.

VOEDSELVOORZIENING OP CURAÇAO.

Door den Gouverneur is, overwogen dat buitengewone omstandigheden de instelling van een Bureau voor voedselvoorziening nodig maken, een beschikking uitgegeven tot vaststelling van zulk een bureau.

2. Met de leiding van dit bureau is belast de Directeur van het Departement Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken (hierna te noemen D.A.S.E.) op wiens bureau, door het onder zijn bevelen staand personeel, alle administratieve werkzaamheden, op de voedselvoorziening betrekking hebbende, worden verricht.
3. De D.A.S.E. wordt, voor wat de eilanden Curaçao en Aruba betreft, ter zijde gestaan door z.g. voedselvoorzieningscommissies, en, voor wat Bonaire en de Bovenwindse eilanden aangaat, door de betrokken Gezaghebbers, die zich kunnen laten adviseren door de landraden.
4. De voedselvoorzieningscommissie op het eiland Curaçao bestaat uit de heren:

Drs. L. F. Jansen (D.A.S.E.) Voorzitter
Dr. C. Süthoff, Ondervoorzitter
Ph. Keller)
H. E. Kiès)
S.A.L. Maduro) Leden
J. Menge)
Ir. J. Noorduyn)

die op het eiland Aruba uit de heren:

L. G. Smith Voorzitter
A. Bronkhuyzen Ondervoorzitter
Jhr. W. de Brauw Secretaris
Harry S. Bensinger)
John G. Eman) Leden
A. H. Craane)

Bovengenoemde Commissies en Gezaghebbers hebben de bevoegdheid zelfstandig voorstellen te doen aan de D.A.S.E., terwijl zij voorts verpuicht zijn, deze autoriteit van advies te dienen (ook ongevraagd, indien zulks wenselijk voorkomt).

5. De D.A.S.E. staat ook voor wat de voedselvoorziening betreft rechtstreeks onder den Gouverneur.
6. Hij brengt ten minste één maal per maand (schriftelijk of mondeling) aan den Gouverneur rapport uit omtrent de stand van zaken.

Hij stelt den Gouverneur maandelijks schriftelijk in kennis met de beschikbare voorraden, waarbij hij aantekent voor hoeveel tijd die voorraden voldoende zijn.

7. Hij geeft den Inspecteur der belastingen langs de hiërarchische weg, namens den Gouverneur, opdracht hem wekelijks een afschrift te doen toekomen van de statistieken der in- en uitgevoerde goederen, welke daarvoor naar de mening van de D.A.S.E. in aanmerking komen.
8. Hij stelt zich onverwijld op de hoogte van de beschikbare voorraden op de verschillend eilanden, alsmede van hetgeen besteld is en blijft met de handel voortdurend in contact, teneinde doorlopend behoorlijk georiënteerd te zijn.
9. Hij legt een lijst aan van de inkoopsprijzen der eerste levensbehoeften in het gebiedsdeel.

Hij houdt die lijst wekelijks bij, waardoor hij doorlopend op de hoogte is van de veranderingen in de prijzen.

10. Hij zorgt op de hoogte te zijn van de belemmeringen in het scheepvaartverkeer en van de mogelijkheid om schepen voor de aanvoer beschikbaar te hebben (huren of vorderen).
11. Dreigt de voedselvoorziening spaak te lopen, dan doet hij, na eerst hieromtrent met de betrokken voedselvoorzieningscommissie (Gezaghebber) van gedachte gewisseld te hebben, den Gouverneur voorstellen.
12. Hij zorgt doorlopend voeling te hebben met de organen in punt 3 dezer regeling genoemd (inwinnen adviezen, mededelen getroffen maatregelen).
13. Hij doet zo nodig den Gouverneur voorstellen om prijsregelend op te treden.
14. Hij doet voorstellen om de productie van den land- en tuinbouw, alsmede de veeteelt en visserij betreffende in het gebiedsdeel op te voeren. Hij pleegt zo nodig in deze overleg met den Gouvernements vee-arts en den Voorzitter der Landbouw- en Veeteeltvereniging.
15. Hij doet den Gouverneur voorstellen tot 't in beslag nemen van eerste levensbehoeften, indien hij van mening is dat de omstandigheden het treffen van die maatregel nodig maken.
16. Hij ontwerpt onmiddellijk brieven en/ of telegrammen gericht aan de Nederlandse Gezanten respectievelijk consuls in de landen, die geacht moeten worden voor de voedselvoorziening van Curaçao van belang te zijn.
17. Hij doet den Gouverneur voorts al die voorstellen, welke hij in het belang van een goede voedselvoorziening nodig acht.

Met het s.s. „SIMON BOLIVAR", dat dd. 18 September a.s. verwacht wordt, zullen o.m. de navolgende passagiers arriveren.

Pieter K. C. van der Meer en echtgenote, Mevr. Suzanna V. van der Steen, Mevr. Violet Noorduyn, Pieter de Wit, Johannes J. M. Cools en echtgenote, Mevr. Annie Vente, Familie Kroeskamp, J. M. Kiezouw, J. Cook en echttgenote, A. Schols (Mejuffrouw), Mejuffrouw Maarte van der Sar, Mejuffrouw E. Poldervaart, Familie Kool, Johannes Pouw, Familie Paffen, Heyman, Familie Priem, Mevr. Anna Lugthart, Izaak Koedood.

R.K. TONEELVERENIGING „CURASTI".

Door omstandigheden zijn de repetities tot nader aankondiging uitgesteld.

Men wordt verzocht de rollen te leren.

Het Bestuur.

EERSTAANWEZEND GOUVERNEMENTS GENEESKUNDIGE OP ARUBA.

DE GOUVERNEUR van Curaçao, overwegende, dat het gewenst is, de Openbare Gezondheidsdienst op Aruba rechtstreeks contact te brengen met de Directie van de Openbare Gezondheidsdienst in Willemstad door aanwijzing van een Gouvernementsgeneeskundige op eerstbedoeld eiland, die dat contact zal hebben te bevorderen en als zodanig de titel van Eerstaanwezend Gouvernements-geneeskundige op Aruba zal voeren, heeft beschikt:

Een nader door hem aan te wijzen Gouvernements-geneeskundige op Aruba te belasten met de functie van Eerstaanwezend Gouvernements-geneeskundige en hem als zodanig op te dragen, zo ongeveer de werkzaamheden van den directeur van O. G. op Curaçao.

MISHANDELING.

Wegens ernstige mishandeling van een veldwachter is door de Politie aangehouden en voor onderzoek in bewaring gesteld, de 25-jarige werkman D.

AANRIJDINGEN.

Een viertal aanrijdingen vonden plaats, waarbij niemand ernstig werd verwond.

BRAND.

Door de Brandweer is voor een begin van brand uitgerukt naar perceel Scharlooweg No. 5.

HET ST. PETRUS' LIEFDEWERK 1889 — 1939.

Met grote luister is in Rome het feit herdacht, dat een vijftig jaar geleden door twee Franse dames het St. Petrus' Liefdewerk werd opgericht.

De Paus zelf heeft een feestrede gehouden, waarin Z.H. zegt: „Dit liefdewerk heeft onze hoogste lof".

Er zijn zoveel missie-liefdewerken. Waarom werd dit liefdewerk zo hoog geëerd?

Dit komt omdat het St. Petrus' Liefdewerk een bepaald doel voor ogen heeft onder de missieactie, wat tegelijk het doel was van het streven van de Pausen van de laatste tijd, n.l. de inlandse roepingen te bevorderen.

Ja, onze missie-kardinaal van Rossum vond de werkzaamheden van deze missieactie zo important, dat hij deze actie naar Rome liet overbrengen en daar het hoofdbestuur liet zetelen, om zodoende door meer concentratie de actie nog intenser te doen zijn.

Het aantal inlandse priesters is intussen dan ook sterk geklommen, in de missiegebieden. Ongeveer zijn er nu een 7.0000 inlandse priesters en 14.191 inlandse seminaristen. Het St. Petrus' Liefdewerk vraagt van haar leden geheel en een matige geldige bijdrage. Het werd door Paus Pius XII in zijn speech bij het gouden feest in 30 April j.l. genoemd: „Een missiewerk dat men heden onmisbaar noemen moet".

Het is voor het Katholieke Frankrijk een eer, dat deze actie toch maar weer ontsproot bij dit in de grond altijd katholieke volk.

Zo men de cijfers nagaat van de opbrengsten, dan ziet men, dat Nederland een vooraanstaande plaats inneemt. Zijn er op Curaçao ook leden, vragen we?

MEDEDELING.

De bijzondere aandacht van de ingezetenen van Curaçao wordt gevestigd op de verbodsbepalingen der artikelen 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22 en 23 (2) van de Neutraliteits-proclamatie ,(N.P.), welke volledig is afgedrukt in het bijvoegsel van de Curaçaose Courant van 3 September 1939 ènop de artikelen 106 1o) en 211 van het Curaçaos Wetboek van Strafrecht, welke artkelen luiden als volgt:

Artikel 13 (N.P.)

Het is verboden in het rechtsgebied ten behoeve der oorlogvoerenden strijderscorpsen te vormen of aanwervingsbureaux te openen.

Artikel 14.

Het is verboden in het rechtsgebied op oorlogsschepen of daarmede in art. 2 onder 3o. gelijkgestelde vaartuigen van de oorlogvoerenden dienst te nemen.

Artikel 15.

Het is verboden in het rechtsgebied ten behoeve van een oorlogvoerende vaartuigen voor militaire doeleinden bestemd, uit te rusten, te bewapenen of te bemannen of zodanige vaartuigen aan een oorlogvoerende toe te voeren of te verschaffen.

Artikel 16.

Het is verboden in het rechtsgebied aan oorlogsschepen of daarmede in art. 2 onder 3o. gelijkgestelde vaartuigen van een oorlogsvoerende, wapenen of munitiën te verstrekken, als ook om hen op enigerlei wijze behulpzaam te zijn in de vermeerdering hunner bemannng of uitrusting.

Artikel 17.

Het is verboden in het rechtsgebied, zonder voorafgaande machtiging der bevoegde autoriteiten ter plaatse aan de oorlogsschepen of daarmede in art. 2 onder 3o. gelijkgesteld vaartuigen van de oorlogvoerenden herstellingen aan te brengen en herstellingsmaterialen, gereedschappen, levensmiddelen, water of brandstof te verstrekken.

Artikel 18.

(1) Het is verboden wapenen, munitie, herstellingsmaterialen, gereedschappen, brandstoffen en alle voor de oorlogvoering benodigde materialen binnen het rechtsgebied in voorraad te houden met het kennelijk doel om de gelegenheid af te wachten deze in de nabijheid van het rechtsgebied aan de zeestrijdkrachten van een der oorlogvoerenden over te geven;

(2) Het is eveneens verboden wapenen, munitie, herstellingsmaterialen, gereedschappen, brandstoffen en alle voor de oorlogvoering benodigde materialen vanuit het rechtsgebied rechtstreeks aan de in de zeestrijd- daarvan vertoevende zeestrijdkrachten der oorlogvoerenden toe te voeren.

Artikel 21.

Het is verboden in het rechtsgebied radiostations of andere middelen van berichtgeving op te richten of te exploiteren ten dienste van een oorlogvoerende mogendheid.

Artikel 22.

(1) Het is verboden in het rechtsgebied gebruik te maken van radiostations voor het uitzenden van inlichtingen over de buiten het rechtsgebied aanwezige militaire strijdkrachten.

(2) Schepen of luchtvaartuigen in het rechtsgebied mogen geen gebruik maken van hun radio-station anders dan voor noodseinen, voor seinen nodig voor de navigatie en voor meteorologische doeleinden.

Atrtikel 23.

(2) Mede wordt de aandacht van scheepsbevelhebbers, reders, bestuurders van luchtvaartuigen, luchtvaartdirectiën en inladers van schepen of luchtvaartuigen gevestigd op het gevaar en de nadelen, waaraan zij zich zouden blootstellen door een werkelijke blokkade te verbreken, door het vervoer van contrabande of militaire depeches (tenzij in de regelmatige postdienst) voor de oorlogvoerenden te vervoeren, of diensten in strijd met de onzijdigheid voor hen te verrichten.

Artikel 160 (1o) Cur. Wetb. v. Strafr.

Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft:

1o. hij die, ingeval van oorlog, waarin Nederland niet betrokken is, opzettelijk enige handeling verricht waardoor de onzijdigheid van de Staat wordt in gevaar gebracht, of enig bijzonder voorschrift tot handhaving der onzijdigheid van regeringsof bestuurswege gegeven en bekend gemaakt, opzettelijk overtreedt;

Artikel 211.

Hij die, zonder toestemming des Gouverneurs, iemand voor vreemde krijgsdienst aanwerft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

Willemstad, de 3de Sept. 1939.

De Gouverneur van Curaçao.

VERDRONKEN.

Bij het zoeken naar aas om te vissen is aan de Noordkant, ter hoogte van Brievengat, de 34-jarige werkman J. te water geraakt en verdronken.

GOUVERNEMENTS MIDDELEN.

Over de maand Juli brachten de belastingen op ƒ 598.563.— tegen ƒ 568.023.— in Juli 1938 terwijl 1/12 van de raming was ƒ 682.242.

De eerste 7 maanden van 1939 brachten de belastingen op ƒ 5.707.689.— tegen ƒ 3.357.630.— in dezelfde periode van 1938.

De overige middelen brachten op ƒ 351.478.— tegen ƒ 332.193.— in Juli 1938, terwijl de raming is ƒ 302.988.—

In totaal brachten de eerste 7 maanden op ƒ 7.963.265.— tegen ƒ 5.451.844 in dezelfde periode van 1938, terwijl de raming voor die periode is ƒ 6.896.610.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof (Binnenl.—, Buitenl.—, Buiten bezwaar van den Lande; Vrijstelling van dienst).

J. Gorsira, Griffier van het Hof van Justitie; 14 dagen vrijstelling van dienst.

A. M. Jong, tijdl. schrijver bij het Depart. Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken; 4 weken vrijstelling van dienst.

C. E. Loos, tijdl. kommies der belastingen 2e kl.; 28 dagen vrijstelling van dienst; datum ingang: 22 September 1939.

J. N. J. Rojer, adj. commies, Ontvanger op Bonaire; 30 dagen vrijstelling van dienst; datum ingang: 18 September 1939.

Mej. F. de Vries, schrijfster bij de Curaçaose Bank; 2 mnd. binnenlands verlof.

B. E. Rojer, tijdl. schrijfster ter Gouvernements-Secretarie; 4 weken vrijstelling van dienst; datum ingang: 4 September 1939.

Dr. I. S. Emmanuel, Predikant bij de Nederlands-Portugees Israelitische Gemeente op Curaçao; 4 weken vrijstelling van dienst.

Bioscoop-Commissie.

Eervol ontslagen als lid: Mevr. C. H. L. van Erp-Keizer, op haar verzoek.

Benoemd tot lid: Mej. E. Ecker, plv. lid.

Benoemd tot plv. lid: Mevr. A. Th. P. B. M. Mulders-Tangelder.

In activiteit hersteld:

H. L. Chateau, gouvts. geneeskundige; met ingang van 10 September 1939.

Overplaatsing:

H. L. Chateau, van Saba naar Curaçao en belast met de uitoefening van de armenpraktijk in het 2de district van Curaçao.

B. Gelfman, gouvts. geneeskundige werkzaam in het 3e en 4e district van Aruba, standplaats Sabaneta; van Aruba naar Bonaire; datum ingang 1 December 1939.

R. A. M. Engelbrecht, gouvts. geneeskundige op Bonaire; van Bonaire naar Aruba en werkzaam gesteld in het 3e en 4e district van Aruba met standplaats Sabaneta; met ingang van datum overdracht dienst aan B. Gelfman.

Eervol ontslag aan:

Dr. I. S. Emmanuel, Predikant bij de Nederlands-Portugees Israëlitische Gemeente op Curaçao; met ingang van 29 September op eigen verzoek.

H. Newton, als apothekers-bediende op Bonaire.

Benoeming:

G. P. Schouten ,tot Hoofdopziener-Administrateur van de gevangenis en het Huis van bewaring op Curaçao.

O. W. Rigaud, employé van de firma S. E. L. Maduro & Sons; tot buitengewoon postambtenaar buiten bezwaar van den lande.

H. Newton, tot telegram- en brievenbesteller op Bonaire.

Geneeskundige praktijk:

G. J. H. Sandyoss en R. C. Carrell zijn toegelaten tot de uitoefening van de geneeskundige praktijk op het terrein van de Lago Oil & Transport Co Ltd. op Aruba.

Waarneming:

Mej. J. J. H. Hellmund, als ontvanger-Chef van het Postkantoor op Bonaire; gedurende vrijstelling van dienst J. N. J. Rojer.

J. M. St. van Eps, Gezaghebber van Bonaire; als notaris op Bonaire ged. vrijstelling van dienst van J. M. J. Rojer.

Examen-Commissie 1939:

Benoemd tot plv. lid: W. Meyer, onderwijzer aan de Hendrikschool alhier.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

PUBLICATIEBLADEN.

Verschenen zijn:

BESLUIT van de 2de September 1939, houdende maatregelen tot handhaving van artikel 3 der verordening betreffende aanleg, exploitatie en gebruik van telegrafen en telefonen in Curaçao (P.B. 1909 No. 52) zoals sindsdien gewijzigd, waarbij de Gouverneur is bevoegd om ter voorkoming van overtreding van het verbod in art. 3 der Verordening betreffende aanleg, exploitatie en gebruik van telegrafen en telefonen in Curaçao (P.B. 1909 No. 52) te bevelen:

A. dat het scheepsradiostation van een in een der havens of op een der reden van dit gebiedsdeel verblijvend schip wordt ontruimd en afgesloten en alsdan wordt bewaakt en/of verzegeld.

B. dat het zendapparaat of de zendapparaten buiten staat van werking worden gesteld, hetzij door verzegeling van het of de apparaten zelf of van onderdelen ervan, hetzij door verwijdering en tijdelijke in beslag neming van onderdelen, hetzij op enigerlei andere wijze ter beoordeling van de uitvoerende radiotechnische ambtenaar.

BESLUIT van de 3de September 1939, tot uitvoering van artikel 1 van de Landverordening van de 16de Februari 1939 tot regeling van de uitvoer van gouden munt en goudmuntmateriaal (P. B. 1939 no. 10), waarbij de uitvoer van gouden munt en goudmuntmateriaal vanaf de 4de September 1939 tijdelijk verboden is, behoudens hiervan door of vanwege den Gouverneur in bepaalde gevallen te verlenen ontheffing.

BESLUIT van de 2de September 1939, houdende regelen nopens de bevoegdheid van den Gouverneur om in geval van een Europese oorlog of van oorlogsdreiging tot de inrichting van kampen voor opvarenden van schepen van vreemde nationaliteit over te gaan.

BESLUIT van de 2de September 1939 regelende het verbod van uitvoer van levensmiddelen, grondstoffen van levensmiddelen en huishoudelijke artikelen, in Curaçao aanwezig.

PUBLICATIE van de 2de September 1939, waarbij wordt afgekondigd de Wet van 24 Juni 1939 (Staatsblad No. 637), houdende regelen teneinde de Regering te machtigen tot het aangaan in geval van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden van verzekeringsovereenkomsten op het terrein van de scheepvaart en de luchtvaart (Zee- en luchtvaartverzekeringswet 1939).

GRAPEFRUITS VAN MARTIJN.

Van de firma E. & G. Martijn ontvingen wij in dank 6 stuks Grapefruits, welke vrucht zeer sterk aanbevolen wordt door de doktoren.

De kwaliteit is speciaal voor deze firma door experts uitgezocht op de plantage in Haiti. We kunnen ze een ieder aanbevelen.

De vruchten zijn verkrijgbaar, zowel bij John Henderson & Co., C. Hoek, C. van Grieken, F. Vreugdenhill, als bij de firma E. & G. Martijn.

„DE SINT PIETER VALT IN".

Restauratie-arbeid door de Sanpietrini.

Gevaarlijk werk bij illuminatie.

De man, die het beter dan iemand anders ter wereld weten kan, zegt, dat de Sint Pieter aan het invallen is. Zijn naam is Giuseppe Gianfranseschi, opzichter over de vlugge en bekwame werklieden, die algemeen bekend zijn onder de naam „sanpietrini". Deze mannen (waarvan sommigen op twaalfjarige leeftijd in dienst komen) kennen iedere spleet en kromming, elk mozaiek en fries, iedere boog en pilaar van de grootse kerk ten volde.

Wij sloegen de sanpietrini gade — zo schrijven Showalter en Foley in „Roman Echoes" — terwijl zij zich van boog tot boog bewogen om de damasten draperieën weg te halen, die daar voor een feestelijke gelegenheid waren aangebracht. Ondertussen gaf Signor Gianfranceschi nadere uitleg van zijn verontrustende mededeling. Het enorme gewicht van het massale gewelf, dat drukt op de pilaren, die schip en dwarsbeuken der basiliek omrijen, maakt dat de marmeren voetstukken daarvan geregeld barsten en afbrokkelen. Daarom is voortdurende waakzaamheid nodig om gevaren voor het gehele bouwwerk te voorkomen.

Toen men onder Paus Julius II (1503—1513) met de bouw der tegenwoordige basiliek begon, werden zware marmerblokken van de vorige kerk mede benut. Deze moeten thans door nieuwe worden vervangen. Vele daarvan droegen friezen of basreliefs van beroemde beeldhouwers uit vroeger dagen, maar werden zo ingemetseld, dat de gebeeldhouwde zijde naar binnen werden gekeerd. Thans komt veel van deze waardevolle sculptuur weer aan het licht.

De sanpietrini zijn nu bezig met de uitvoering van een tienjarig plan tot herstel der Vaticaanse basiliek. Daardoor komt het, dat men steeds op een of andere plaats in de Sint Pieter houten stellages ziet verrijzen. Niet alleen de voetstukken der pilaren, maar ook de marmerblokken bovenaan hebben geleden en worden geleidelijk vervangen door nieuw en steviger marmer. Het ingewikkelde mozaiekwerk wordt stuk voor stuk afgebroken en dan weer op het nieuwe marmer gebracht. Het gekleurde marmer laat men onaangeroerd, omdat zulke steen thans uiterst moeilijk kan worden geleverd.

Tien jaar lijkt een lange tijd, maar als men bedenkt, dat men zes maanden nodig heeft om één pilaar te herstellen, blijkt, dat dit een kort periode is om het gehele gebouw te restaureren. Het is gebeurd, dat het zeven uur duurde, voordat één blok marmer tot boven aan een pilaar was opgehesen! Met zulk werk zijn 72 sanpietrini bezig, en hieronder bevinden zich drie bekwame architecten.

Maar deze 72 vormen nog geen vierde deel der 350, die onder Signor Gianfranceschi hun aandacht aan de basiliek wijden. Dezen versieren het inwendige bij grote plechtigheden, geven inlichtingen aan toeristen en zorgen ook voor de beroemde illuminaties van de Sint-Pieter op grote feesten en bij plechtige heiligverklaringen.

Als dit gebeuren moet, worden tienduizenden lampjes reeds dagen van te voren op hun plaats gebracht, en vroeg in den avond worden al enkele daarvan op in het oog vallende plaatsen reeds ontstoken: de basiliek wordt „Uitgelijnd". Enkele minuten voor het bepaalde uur zijn alle 250 sanpietrini op den vooraf aangewezen post aanwezig. De sterksten en vlugsten onder hen hebben tot taak om het kruis boven op den koepel te ontsteken. Een van hen stijgt op en beweegt zich dan snel naar de zijpunten om ook daar het licht te ontsteken. Deze halsbrekende toer wordt op een hoogte van 140 meter in een oogwenk verricht. Ondertussen heeft een de verlichting van het onderste kruisdeel ontstoken. Overal op den koepel staan intussen mannen gereed, die ieder drie lampen moeten aansteken.

De warme, rijke gloed der olielampen, evenals het ontbreken van de rook, die meestal het branden van olie vergezelt, wordt verklaard door de zuiverheid der gebruikte brandstof.

Er is, voorzover der thans levende leden van het gilde der sanpietrini zich kan herinneren, nog nooit bij de illuminatie der basiliek, noch bij het versieren van het interieur een ongeval te betreuren geweest. Gevaarlijk als het werk is, heeft men nog nooit een der mannen zien vallen. En toch wordt niemand speciaal voor dit acrobatenwerk getraind. Ieder doet op zijn beurt zijn plicht.

De eerste illuminatie sinds tientallen van jaren vond plaats op de avond van de heiligverklaring der kleine H. Theresia in 1925. En slechts éénmaal verhinderden weersomstandigheden de sanpietrini om de verlichting te ontsteken: na de canonisatie van Bernadette Soubirous. Toen vond de illuminatie plaats de volgende dag, op het feest van O. L. Vrouw van Guadaloupe. Sindsdien is bijna elk jaar de verlichting van de Sint Pieter door de dansende vlammetjes te bewonderen geweest.

Het werk van Giuseppe Gianfranceschi laat zich enigszins vergelijken met dat der grote kunstenaars Michel Angelo, Bramante en Bernini, die deze grootse basiliek deden verrijzen boven het nederige graf van den Prins der Apostelen. Zij bouwden de Sint Pieter, hij houdt hun werk in stand.

BEKENDMAKING.

Ter kennis van belanghebbenden wordt gebracht, dat de Regeering in Nederland voorhands voor uitvoer van goederen naar de Overzeesche gebiedsdeelen dispensatie heeft verleend van het door haar uitgevaardigd uitvoerverbod.

De Gouvernements-Secretaris
GRONEMEYER.

NAAR DE NIEUWE GEMEENSCHAP.

Judas, de twaalfde, zocht zichzelf.
De Broederschap was bij de Elf.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

BERICHTEN UIT NEDERLAND.

Twee vliegtuigen werden boven Amsterdam onder vuur genomen.

De lijn der K.L.M. Amsterdam — Kopenhagen is normaal.

De opperbevelhebber van het Nederlandse leger Luit. Gen. Reynders, werd tot generaal benoemd.

Door Nederland werd geprotesteerd tegen het overvliegen van de Engelse vliegtuigen, welke over Duitsland pamfletten uitwierpen. Van uit Engeland werd verklaard, dat men niet over Nederlands gebied gevlogen had.

Geruchten omtrent een ultimatum aan Nederland zijn geheel uit de lucht gegrepen.

De doopplechtigheid van Prinses Irene is uitgesteld.

De Nederl. Scheepvaart, behalve die op de Oostzee, gaat gewoon door voor alle Ned. Stoomvaartlijnen.

Het luchtverkeer op Schiphol ligt practisch stil.

Het Nederl. S.S. Groenlo met erts, werd door de Engelsen opgebracht.

Gisterenmorgen werden verdwaalde vliegtuigen boven Amsterdam beschoten.

Dr. de Vlugt, burgemeester van Amsterdam heeft zijn senaatszetel ter beschikking gesteld van Dr. Colijn, die deze heeft aangenomen.

De Post in Nederland is weder normaal.

Het Indië vliegtuig is over Frankrijk, Italië naar Indië vertrokken.

BERICHTEN BUITENLAND.

Ook Australië, Canada, New Zeeland en Egypte hebben aan Duitsland de oorlog verklaard.

In de Ver. Staten van Amerika werd de neutraliteitswet aangenomen.

In het Britse oorlogskabinet werden nog benoemd Churchill als Minister van Marine, die ook in de grote oorlog dit ambt enkele jaren bekleedde en Eden als Minister van de Dominions.

Maandagmorgen werd bij de Hebriden het S.S. Athenia op weg van Engeland naar de Ver. Staten door een Duitse onderzeeër getorpedeerd. Van de 1400 opvarenden kwamen alleen de door de ontploffing getroffenen om.

De Duitse tegenspraak, dat dit geen Duitse torpedo was, werd door Engeland tegengesproken.

Van Poolse zijde wordt medegedeeld dat de eerste drie dagen 1600 mensen als slachtoffers van Duitse luchtaanvallen zijn gevallen.

In Polen is een Tsjecho-Slowaaks legioen opgericht.

In Vera Cruz liggen momenteel 9 Duitse schepen, waaronder de Columbus.

Maandag werd door Engelse vliegtuigen Wilhelmshaven en Brünsbuttel gebombardeerd, waarbij 2 Duitse kruisers gehavend werden.

Japan verklaarde de neutraliteit te zullen handhaven.

Rusland verklaarde, zowel Polen als Duitsland economisch te zullen steunen.

Zowel van Poolse zijde als van Duitse zijde werden 2 ambassadeleden vastgehouden.

Een Grieks stoomschip, dat van te voren door een Duitse kruiser was gewaarschuwd om een loods aan boord te nemen, liep op een mijn.

België voteerde 2 milliard francs voor buitengewone maatregelen.

Volgens Duitse berichten, maakte Hitler een tocht door het veroverde Poolse gebied en werd met enthousiasme ontvangen! De kerkklokken werden geluid bij zijn komst!

Het Duitse schip Olinda, werd door door het Engelse oorlogschip de „Ajax" getorpedeerd, nadat de bemanning was gered.

15 Poolse vliegtuigen werden bij Lodz omlaag gehaald.

De Duitse troepen trekken volgens berichten van Maandagavond, snel op langs de Oostoever van de Weischsel.

Poolse troepen rukten Oost Pruisen binnen; 7 Duitse vliegtuigen werden neergehaald.

Noord Ierland is in staat van oorlog om Engeland te steunen.

De Ierse vrijstaat blijft neutraal.

Kardinaal Maglione is met geheime bestemming uit Rome vertrokken.

In Silezië waren volgens Duitse berichten van Dinsdag 15 duizend Polen gevangen genomen, waaronder enkele officieren van de staf.

Slowaakse soldaten zouden in strijd zijn met Duitse om overlopen naar Polen te voorkomen.

Franse zenders melden onlusten uit Keulen, Essen en Dusseldorf.

In de nacht van Maandag op Dinsdag hebben Engelse vliegtuigen daar 3 millioen pamfletten neergeworpen.

Engelse vliegtuigen bombardeerden Wilhelmshaven en Cuxhaven. 10 vliegtuigen werden neergeschoten.

De Deense haven Ebsjerg werd door onbekende vliegtuigen gebombardeerd.

Van het Westfront worden alleen verkenningen gemeld van vliegtuigen.

Bij Lodz werden in een luchtgevecht 9 Poolse machines neergeschoten en 6 op de grond vernield.

Het S.S. Cottica van de Cunardlijn werd getorpedeerd.

De steden Kattowitz en Köningshutte zijn door de Duitsers ingenomen.

Boven Hamburg werden van 4 verkenningsvliegtuigen 2 neergeschoten.

In Zuid Afrika ontstond een kabinetscrisis naar aanleiding van de vraag, of men aan Duitsland de oorlog zou verklaren. Het kabinet Herzog trad af en als formateur trad op Smuts.

Gisterenmorgen werd Aken gebombardeerd. Men had het vooral gemunt op het industrie-centrum Eschweiler.

Duitse vliegtuigen blijven Poolse steden bestoken. Volgens berichten van hedenmorgen werden 14 Duitse en 6 Poolse vliegtuigen neergeschoten.

Het Engelse S.S. Bosnia werd getorpedeerd. De bemanning werd door een Noors schip overgenomen.

Berichten van hedenmorgen melden dat de Bremen in beslag genomen is.

Venezuela, Mexico en Argentinië verklaarden zich neutraal, hoewel momenteel in Mexico en vooral onder de arbeiders een sterke stemming bestaat tegen Duitsland.

EEN ZELDZAAM JUBILEUM.

Wanneer de kranten melden, dat een verdienstelijk man verjaart of dat een mooie, oude kerk 150 jaar geleden gebouwd werd dan neemt men daarvan slechts in het voorbijgaan nota van, want iets dergelijks leest men elke dag. Maar het is minder alledaags, dat men te midden van de gebruikelijke verjaardagen en jubilea plotseling een klein, onaanzienlijk tablet tegenkomt, dat dezer dagen bij wijze van spreken een dubbel jubileum kan vieren: het Aspirin. De naam van dit kleine witte tablet is over de gehele wereld zo bekend en gemeenzaam, dat niemand de moeite neemt, na te gaan hoe Aspirin ontstaan is. Men neemt het tablet eenvoudig uit de huisapotheek en daarmee uit! De enige plicht van Asipirin is beschikbaar te zijn en te helpen. Niettemin willen wij dit kleine tablet bij zijn verjaardag gedenken en zodoende de eer geven, die het cultuurhistorisch verdient.

De geschiedenis van het Aspirin heeft meerdere hoofdstukken, beter gezegd: zij bestaat uit twee delen, of nog juister, de geschiedenis van het Aspirin heeft een voorgeschiedenis, waarin de wilgebast een belangrijke rol speelt, een middel, dat reeds eeuwen lang tegen van koorts vergezelde ziekten werd gebruikt. Leroux zonderde in 1823 uit wilgebast een stof af, die hij Salicin noemde (wilg-salix). Uit het Salicin werd dan in 1838 het salicylzuur ontwikkeld waarvan de Duitse scheikundige Kolbe in 1853 de juiste scheikundige formule vond. Dit salicylzuur werd voor de eerste maal juist honderd jaar geleden in de bloemen van een spirea aangetoond. Hoewel deze onderzoekingen en de ontwikkeling van bepaalde resultaten zich over grotere tijdperken uitstrekten en hoewel deze onderzoekingen met wisselende intensiteit en onafhankelijk van elkaar werden verricht, bleef de belangstelling voor het werkzame bestanddeel, dat men aanvankelijk in de wilgenbast ontdekt had, levendig. Twintig jaar na de ontdekking van de formule van het salicylzuur, werd een methode voor bereiding op groter schaal ontdekt, die tenslotte de weg effende naar het geneesmiddel. Terloops zij opgemerkt, dat salicylzuur veel als ontsmettingsmiddel werd gebezigd en dat dit nog heden ten dage als conserveermiddel voor jam en limonade veel gebruikt wordt. Essentieel was evenwel de vaststelling van het feit, dat de vroeger in de wilgenbast geprezen werking bij het salicylzuur kon worden teruggevonden. Maar de min of meer onaangename bijwerkingen van dit geneesmiddel vormden voor de scheikundigen de aanleiding, in tal van proefnemingen te zoeken naar een vorm waaraan deze bijwerkingen ontbraken. Een scheikundige, wiens vader aan gewrichtsrheumatiek leed en die dus behalve een wetenschappelijk nog een persoonlijk belang bij deze proeven had, overhandigde aan een pharmacoloog voor nader onderzoek naast andere salicylzuurderivaten in 1899 ook het Aspirin. Na uitvoerige vergelijkende onderzoekingen werd het Aspirin voor therapeutische toepassing zeer warm aanbevolen, nadat door de bereiding in zuivere toestand van dit geneesmiddel aan de daartoe te stellen voorwaarde was voldaan.

De naam Aspirin — aldus zouden wij bij gelegenheid van zijn verjaardag nog eens wlilen herhalen — is van een plant, de spireae ulmaria, afgeleid. In de aetherische olie, uit die plant bereid, had men in 1839 voor de eerste maal een zuur gevonden, dat later indentiek met salicylzuur bleek. De „A" van de naam is van het woord „acetyl" afkomstig. Zo ontstond een begrip, dat in 1899 snel de gehele wereld veroverde, dus 40 jaar geleden.

Een 100 jaar geleden werd onafhankelijk van de latere proefnemingen het salicylzuur voor de eerste maal gevonden zonder dat het toen als zodanig bekend werd. Uit deze kleine cultuurhistorische notitie over een geneesmiddel blijkt, dat niets spontaan den mens bewust wordt, maar het meeste heel geleidelijk, bij wijze van spreken langs een omweg, tot ontdekking komt.

Een tablet verjaart...... het is veertig geworden. Een eeuw terug werd zonder dat men het vermoedde, zijn oorsprong ontdekt. Het leek ons interessant, om bij dit eigenaardige jubileum een ogenblik stil te staan.

MALARIAHAARDEN IN COCHIN-CHINA.

In het midden der delta van Cochin-China verheft zich een rotsachtige bergtop, waarop een tempel staat. Overlevering en legende hebben om die bergtop een sluier van heiligheid geweven en jaarlijks wordt Nui-Baden door ongeveer 35.000 pelgrims bezocht.

Ofschoon Nui-Baden in een streek ligt, welke betrekkelijk weinig van malaria te lijden heeft, heerst op de bergtop en zijn hellingen hevige malaria en de tempelpriesters en de kooplui, die in hun levensonderhoud voorzien door handel te drijven met de pelgrims, zijn bijna allen door malaria aangetast. Tezamen tellen zij ongeveer 400 zielen, en het is geenszins te boud gesproken, indien men Nui-Baden een gevaarlijke malariahaard noemt.

Een groot gedeelte der 35.000 pelgrims, die de heilige rots bezoeken, kamperen zonder enige bescherming in de nabijheid der riviertjes, die langs de hellingen naar beneden stromen, en hier worden zij vaak geinfecteerd door de malariamuskieten met een soms dodelijke malaria. De bedevaartgangers dragen de besmetting in hun bloed mede naar huis en veroorzaken op deze wijze na hun terugkeer een plaatselijke malaria-epidemie. Aldus kan een enkele parasieten-drager de oorzaak van een malaria-ramp worden.

Welk een bedreiging de malaria van Nui-Baden vormt voor de gezondheid en welvaart van de bewoners van Cochin-China behoeft geen betoog. Hoe nodig is het dus om deze malariagesel te bestrijden met het doeltreffendste middel, dat den mens ter beschikking staat: KININE. Op de wegen, die naar Nui-Baden leiden en waar de bedevaartgangers langs trekken, zou men grote aanplakborden moeten opstellen, waarop de aanbeveling van de Malaria Commissie van de Volkenbond geschreven stond: Neem dagelijks ter voorkoming van malaria tijdens het malariaseizoen 400 milligram kinine in en ter genezing van het malaria een dosis van 1 gram tot 1,3 gram kinine per dag gedurende 5 tot 7 dagen. Deze Malaria Commissie legt in haar verslag (Engelse editie), verschenen in 1938, op bladzijde 124, er de nadruk op, dat op grond van haar onschadelijkheid kinine geschikt is om verstrekt te worden door ondergeschikt personeel, zonder voortdurend toezicht, terwijl daarentegen dit toezicht noodzakelijk is bij het gebruik van synthetische middelen.

M. Ned. No. 219.

DE WERELDTENTOONSTELLING TE NEW-YORK.

Het is te hopen, dat deze expositie een les zal zijn.

De officiële berichtgeving heeft veel moois verteld van het Nederlandse paviljoen op de Wereldtentoonstelling te New-York. Deze metropool is in de gelegenheid om die berichtgeving te controleren. Over de organisatie van de Nederlandse deelname, waarbij zo belangrijke verenigingen van kunstenaars door de vertegenwoordigers der Regering werden genegeerd, hebben we destijds onomwonden onze mening gezegd. Thans schijnt duidelijk te worden dat die negatie de inrichting van het Nederlandse paviljoen niet ten goede is gekomen. Wij hechten waarde aan het oordeel van Ir. G. Friedhoff, die in Het Volk uitvoerig over de tentoonstelling heeft geschreven en zegt, dat men het soort „jaarbeurs" dat de Nederlanders van hun paviljoen hebben gemaakt, niet zonder schaamte betreedt.

„De wijze van opstellen was blijkbaar aan iederen inzender overgelaten, want smakelozer is moeilijk een jaarbeurs te maken. Een hoek werd ingenomen door de meest banale schilderstukjes in de bekende „gouden lijst" en hopeloze tegeltableau's met Hollandse landschappen als onderwerp; de kwaliteit van deze voorwerpen is vèr beneden hetgeen een eenvoudige lijstenwinkel in een Hollandse stad verkoopt. De kaas maakte goede zaken, want men kreeg er wat cadeau, hetgeen aanleiding was voor den Amerikaan op die plaats zijn kauwgom op de vloermat te deponeren die er daar dan ook intens smerig uitzag. De van Holland uitgezonden matten vloerbedekking was toch al niet geschikt voor dit doel, maar op voornoemde plaats was het culminatiepunt van Hollandse zindelijkheid!

Aan de ene wand werd nog gemonteerd de enorme sorteermachine voor de posterijen. Dit ingenieuze werkstuk moet zich wonderlijk gevoelen daar tussen marktkoopwaar. Hopelijk zal men er nog eens naar kijken, want de Amerikaanse post is maar zeer matig georganiseerd, te oordelen naar de enorme tijd, die de brieven nodig hebben, om niet eens al te grote afstanden af te leggen.

Het is te hopen, dat deze expositie een les zal zijn. We weten nu, hoe een organisatie niet moet wezen. Vóór de volgende internationale tentoonstelling, die te Rome gehouden zal worden, moeten zeer spoedig de handen ineengeslagen worden om gemaakte fouten te herstellen, verbroken banden weer aan te knopen en te voorkomen, dat behalve ons land zelf, zovelen gedupeerd worden ten bate van enkelen, waarvan de meesten dit zeker niet verdienen. Nu is bovendien de gelegenheid niet aangegrepen om datgene naar voren te brengen, wat in Amerika succes zou kunnen hebben. Of we een heleboel stukjes kaas slijten, of we wat tegeltjes, pullen of pijpen verkopen van 1 dollar of zo, dat alles is van weinig belang. Relaties van blijvende aard zullen hier m.i. niet uitvoortvloeien.

Kostbare voorwerpen, die werkelijke kunstwaarde hebben, dáár gevoelt de Amerikaan voor en in de goede zaken ziet men het beste van Europa tegen zeer hoge prijzen aangeboden. Dit zou een kans geweest zijn voor onze kostbare kunstnijverheidsproducten om een voet aan wal te krijgen, daar waar onze voorvaderen in 1609 hun eerste stappen zetten! België (dat evenmin als Holland in Parijs enig blijvend succes boekte) was tevreden met hetgeen er nu reeds was afgesloten; o.a. op het gebied van de zeer kostbare kant, waarvan de Belgische inzending naast de bekende oude motieven een serie voortreffelijke moderne tentoonstelt.

Mogen de volgende woorden, genomen uit de officiële gids van de tentoonstelling, ter harte genomen worden bij komende gelegenheden, want deze gelden niet voor deze éne keer alleen.

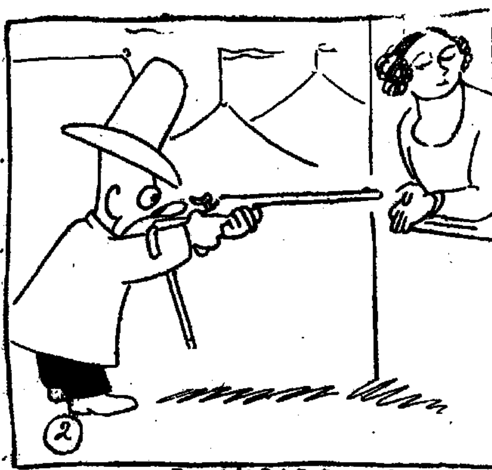
„De tentoonstelling is van belang om de buitenlandse handel te bevorderen, „maar de opvoedkundige waarden zijn nog belangrijker". De bezoeker maakt hier een reis door de wereld; hij bestudeert hier al datgene, waarop de landen der aarde „het meest trots zijn".

Onze inzending te New York voldoet hieraan niet".

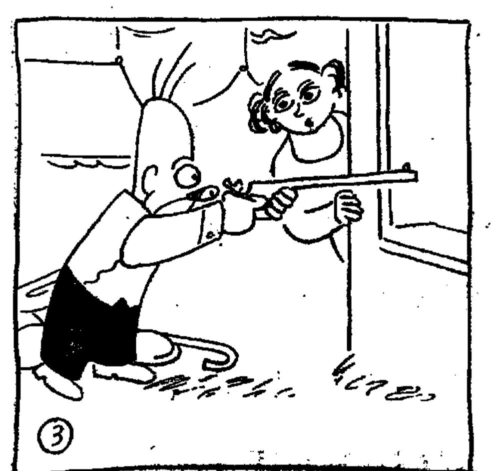
NAAR DE NIEUWE GEMEENSCHAP.

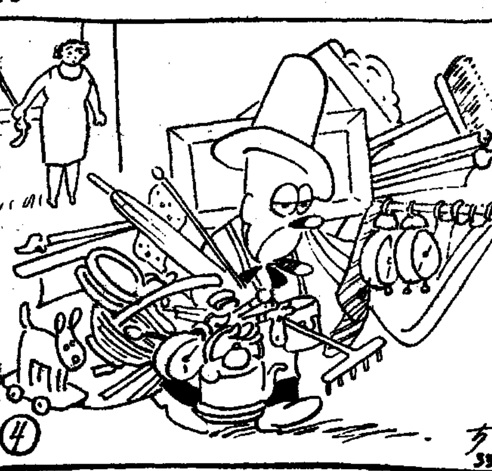
Wat gij niet bent,
Zal ik niet zijn;
Wat ik niet ben,
Kunt gij niet zijn.
De Wijnrank bloeit
Uit mijn en dijn,
Uit aller liefde
Vloeit de wijn.

Copyright P.I.B. Box 6 Copenhagen

ADAMSON OP DE KERMIS.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO NOBO.

10 September 1939:	A-klasse	R.C.C. 1 — Atletico 1 (Jesurun)	
10 September 1939:	B-klasse	Jong Curaçao — Atlantico (B. L. Dijk)	*
24 September 1939:	A-klasse	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Visser)	
24 September 1939:	B-klasse	Willemstad — D.C.C. (H. Nevel)	*

RIO CANARIO.

10 September 1939:	Res.A-klasse	Asiento 2 — Feyenoord 2 (H. Rog)	
10 September 1939:	B-klasse	Volcania — Arsenal (Ch. Wix)	*
24 September 1939:	A-klasse	Volharding 1 — Feyenoord 1 (Tuin)	
24 September 1939:	Res.A-klasse	Atletico 2 — R.C.C. 2 (B. L. Dijk)	*

SCHERPENHEUVEL

10 September 1939:	A-klasse	Hollandia 1 — Scherpenheuvel 1 (L. Casper)	
10 September 1939:	Res.A-klasse	S.U.B.T. 2 — Transvaal 2 (Ercol)	*
24 September 1939:	Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Hercules 2 (Ercol)	
24 September 1939:	B-klasse	Arsenal — Atlantico (H. Rog)	*

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur .m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis worden de verenigingen vriendelijk verzocht op tijd aanwezig te zijn.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider: E. Palm, Langestraat 78,

HET BESTUUR.

BOEKBESPREKINGEN.

DE KATHOLIEKE KERK.

Leergezag en Onfeilbaarheid.

In de serie De Katholieke Kerk, door de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht uitgegeven in opdracht van het Katholiek Comité van Actie Voor God, verscheen dezer dagen deel 34.

Dr. en Mgr. G. Philips heeft in dit deel, dat de titel „Leergezag en Onfeilbaarheid" draagt, het resultaat van zijn uitgebreide en diepgaande studie neergelegd. Levendig en fris geschreven, in een heldere en duidelijke stijl, zal dit werk op zijn beurt er zeker weer toe bijdragen in brede kringen wanbegrippen weg te nemen en een goed inzicht te geven in zovele kwesties, welke het leergezag en de onfeilbaarheid raken. Magister Dr. Philips is tot het wezen der dingen doorgedrongen en op scherpzinnige wijze heeft hij bezwaren weggenomen en drogredenen weerlegd.

In het eerste hoofdstuk wordt het leergezag, in het Evangelie, in de vroegste Kerk en bij de opvolgers der apostelen, indringend nagegaan. De drie dan volgende hoofdstukken zijn gewijd aan de onfeilbaarheid. Er wordt een antwoord gegeven op de vragen hoe de onfeilbaarheid ontstaat en waartoe ze dient. De uitoefening van het pauselijk leergezag, de cathedrale verklaringen, encyclieken, de Romeinse congregaties, de Bijbelcommissie, en het bisschoppelijk leergezag, de draagwijdte van dit leergezag en het gezag der verenigde bisschoppen, word enin de twee laatste hoofdstukken besproken.

Vooral deze studie zal er toe bijdragen de Katholieke Kerk, „de zuil en grondvest der waarheid", beter te kennen en te waarderen.

JOANNES

En het Geheim van God.

Een in het Nederlands geschreven heiligen-leven, nog wel het leven van den H. Joannes den Doper, een leven zo arm aan behoorlijk vastgelegde feiten, en een heilige, waarvan — en die zo weinig bekend is.

Elk jaar, in de maand Juni, trekt de Larense St. Jansprocessie uit. Duizenden nemen er aan deel en hoe weinigen zullen ook maar een weinig weten van den Heilige, dien zij zo vereren.

Pater Amandus Korse O.F.M. heeft het leven van den Voorloper van Jezus overwogen aan de hand van de Heilige Boeken, hij liet zijn geest en zijn gedachten gaan over het land, waar Joannes geboren en getogen is. Heel het leven van dezen groten heilige ging aan het oog van den schrijver voorbij. Pater Korse vertelt in krachtig en dichterlijk geschreven proza aan de mensen van Joannes, den laten Zoon van Zacharias en Elizabeth, en hij spreekt de wens uit, dat zij beter en aandachtiger zullen luisteren naar de boodschap van Hem, die na Joannes kwam, maar eerder was dan hij.

Joannes en het Geheim van God, (een uitgave van de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht), is een boek, dat rustig en vol aandacht gelezen moet worden. Het is vol oud-Testamentische schoonheid en het behoort tot de weinige goede oorspronkelijke heiligenlevens, die de laatste jaren in onze taal zijn gepubliceerd.

Verkrijgbaar in de boekhandel „St. Augustinus" St. Thomas College.